

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 697/2016
07.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.И., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Г.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 351/15 од 30.11.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 91/16 од 19.04.2016. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.И., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 351/15 од 30.11.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 91/16 од 19.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 351/15 од 30.11.2015. године, окривљени Ф.И. оглашен је кривим због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 24.11.2014. до 30.12.2014. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 91/16 од 19.04.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Ф.И. и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К 351/15 од 30.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ф.И., адвокат Г.Т., поднео је захтев за заштиту законитости, на основу члана 483. став 1. ЗКП, због повреде закона и то: „члана 422. тачка 3) и члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку“ уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се, без нумеричког означавања, указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на недозвољеним доказима, исказима сведока З.С. и М.Н., припадницима МУП РС који су поступали везано за предметни догађај, а на околности садржине службене белешке коју су сачинили као овлашћена службена лица ПУ Прокупље.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљеног оценио је као неосноване. Наведена лица З.С. и М.Н., на главном претресу одржаном 30.11.2015. године саслушани су као сведоци везано за околности њихових опажања приликом изласка на лице места, а не везано за околности и садржину информативних разговора које су обавили са оштећеним учесницима предметног догађаја.

Из наведених разлога, овај суд је нашао да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на које се суштински указивало изнетим наводима.

Поднетим захтевом се указује на повреду одредаба члана 422. тачка 3) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, међутим како наведене повреде не спадају у круг повреда прописаних као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца одребом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, о истима Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.